

sta medlejši, in menda je čutil to prevajalec sam, kajti jezik je posebno v zadnji čudno okoren, nekaj stavkov skoraj nerazumljivih. Arcibašev, ki slika grozne ruske razmere s pretresljivo realitiko in plastiko, bi zaslužil, da ga imamo v dovršenem prevodu.

J. Premk.

Ante Beg, Slovensko šolstvo na Koroškem v preteklem stoletju. Ponatisk iz „Popotnika“. Založil pisatelj 1912. V. 8°. 31 str. Cena s poštnino vred 50 v.

Begova brošura nam odkriva žalostno sliko našega narodnega propadanja na Koroškem: kjer smo še bili pred polstoletjem gospodarji, tam je danes slovenska beseda prepovedana. Ni vsega kriv močnejši nasprotnik, ki nam kljub jasnim državljanskim zakonom brezobzirno ruši temelj narodne samobitnosti — ljudsko šolstvo, mnogo je zakrivilo „delovanje“ sedanjih „voditeljev“. Andr. Einspieler, Rudmaš, A. Janežič niso več našli nesebičnih, idealnih naslednikov, in tako je Begova razprava obenem ostrá obtožnica sedanjega lažinarodnjaštva.

Da!

—l— Tursko

Slovanstvo. Obraz jeho minulosti a přítomnosti. S mapou Slovanstva. V Praze. Nákladem Jana Laichtera na Král. Vinohradech. 1912. V. 8°. XV+777 str. Cena broš. 12 K 50 v.

Po knjigi prof. dr. L. Niederla „Slovanský svět“, ki podaja zemljepisno in statistično sliko današnjega Slovanstva, je izšlo v istem založništvu novo znamenito delo o Slovanstvu. L. 1908. se je vršil v Pragi slovanski shod, ki je sprožil misel, naj se izda popularno delo, ki bi podajalo resnično in celotno sliko današnjega Slovanstva, in odbor „Češkega narodnega sveta“ je to misel uresničil s pomočjo čeških strokovnjakov. Tako je nastalo delo, ki je pisano simpatično ter znanstveno trezno in objektivno. Take vsestransko celotne slike Slovanstva ni do zdaj imela niti češka niti kaka druga slovanska ali tuja literatura.

Knjiga obsega tri dele. Prvi del, o zgodovinskem razvoju Slovanstva, je napisal dr. Jar. Bidlo. V njem je očrtan postanek slovanskih držav, razcvit Slovanstva v srednjem veku, doba slovanskega preporoda in romantike in končno struje realizma in socializma. Ne povsem resnična je trditev o slovenščini, češ da „ima slovenščina še vedno značaj nekake neustaljenosti“, vsled boja med dolenjščino in gorenjščino v začetku 19. stoletja in vsled poskusov v dobi ilirizma, da bi jo prilagodili hrvaščini (str. 88).

Drugi, najobširnejši del popisuje sodobno stanje Slovanstva. O bivališčih in statistiki Slovanov poroča dr. A. Boháč. Zanimivo je demografično dejstvo glede razmerja obeh spolov, da je pri južnih Slovanih več moških kakor žensk, izvzemši Slovence, ki tvorimo v tem oziru prehod k Čehom in Poljakom. Kar se tiče splošne izobrazbe smo Slovenci med Slovani na drugem mestu, Čehi imajo 4·3%, analfabetov, Slovenci 23·9%, Hrvati 74·1%. Ameriška statistika izseljencev stavi Čeha glede gramotnosti pred Francoze in Nemce, Slovence pa šteje s Hrvati skupaj in tako pridemo za Slovake; v tem oziru se nam gotovo dela krivica (prim. str. 155). — Državne uredbe in državnopravni položaj slovanskih narodov nam riše prof. dr. Karel Kadlec. Članek o Slovencih je temeljit in se opira na spise dr. Lončarja in na informacije dr. B. Vošnjaka. — O verskih in cerkvenih razmerah med Slovani piše spet dr. Jar. Bidlo, o autokefalnih cerkvah pravoslavnih Slovanov pa dr. Kadlec. Zelo važna je razprava o slovanskem šolstvu, ki še nikjer ni bilo tako pregledno obdelano, napisal jo je Ant. Jiráek. Kako resnične so avtorjeve besede, da bi vsak zaveden Slovan, posebno oni, ki dela politično, moral imeti v sebi trdno prepričanje, da prinese le prosveta in izobrazba Slovanom politično svobodo in gmotno blagostanje; zato je potrebno zadostno število dobrih šol vseh vrst;